

ČTENÍ PŘÍBĚHŮ Z PÍSEM

Norman Hill
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál v Ghaně.

A teď si něco přečteme," řekl pan učitel Otoo. „Nyameye se napřimil. Čtení ho bavilo!

Pan učitel každý den dětem ve třídě četl nějakou knihu. Někdy jim četl o zvířatech. Jindy jim četl o lidech v jiných zemích. A někdy se děti zeptaly, jakou knihu by chtěly, aby jim přečetl.

„Má někdo nějakou knihu, kterou bych vám dnes mohl přečíst?" zeptal se pan učitel.

Nyameye se přihlásil. „Já!" Sáh do tašky a vytáhl svou nejoblíbenější knihu. Byla to Kniha Mormonova. Vzal si ji s sebou, že ji bude číst po škole, až bude čekat, než ho vyzvedne mamka. Obrázky mu pomáhaly porozumět příběhům z písem.

Pan učitel se usmál, když uviděl tak velkou knihu. „Nestihneme ji přečíst celou. Chtěl bys přečíst nějakou konkrétní část?"

„Má někdo nějakou knihu, kterou bych vám dnes mohl přečíst?" zeptal se pan učitel.

„Ano," odpověděl Nyameye. Začal v ní listovat, až našel svůj oblíbený příběh. „Mohli byste prosím přečíst tohle? Jmenuje se to Lehiův sen."

„O čem je tenhle příběh?" zeptal se pan učitel.

„Je o prorokovi, který měl vidění. Uviděl krásný strom s lahodným ovocem." Nyameye ukázal na obrázek stromu. „Přál si, aby s ním ovoce jedla i jeho rodina. Přečtete to prosím?" Nyameye podal knihu panu učiteli.

„Samozřejmě," odpověděl pan učitel. Pak začal předčítat. Četl o úzké cestě, která vedla ke stromu. Četl o železné tyči. A také o dodržování příkázání.

Nyameyův kamarád Selorm se přihlásil. „Co to bylo za strom?" zeptal se Nyameyeho.

„Nevím," řekl Nyameye. „Ale to ovoce bylo moc dobré. Muselo být ještě lepší než mango!" Pak se Nyameye zamyslel. „Na shromáždění jsem se naučil, že to ovoce představuje Boží lásku. Takže to dává smysl, že bylo tak dobré a výjimečné."

Když vyučování skončilo, Nyameye si sedl venku a čekal na maminku. Vytáhl obrázkovou knihu Mormonovu, aby četl dál.

„To byl super příběh," řekl Selorm. Sedl si vedle Nyameyeho. „Můžu si s tebou přečíst další?"

„Ano!" Nyameye nalistoval další příběh. Četli o Abinadim a králi Noemovi.

Další spolužáci začali poslouchat. Když měli otázky, Nyameye jim je zodpověděl. Dokonce jim pokládal otázky a zkoušel, jestli si ty příběhy, které četli, pamatují.

Zanedlouho si Nyameye všiml, že přichází jeho mamka. „Díky, že jste si se mnou četli," řekl ostatním dětem. Zavřel knihu a usmál se. Měl radost, že se jeho oblíbené příběhy kamarádům líbily tak jako jemu. ●

ILLUSTRACE: ZHEN LIU